

Simulační hra o komunální politice

(neutíkejte, ten článek dole je super)

Možná někteří nevíte, ale Praha 14 pořádá akce, na kterých se alespoň někdo z dospělých tváří, že ho zajímá co si myslí děti našeho věku (asi jsem teď urazil většinu mých vrstevníků, ale vážně, jsme pořád děti Země a našich rodičů). No, a jedné takové akce jsem dostal šanci se zúčastnit s Lucku Daňkovou. Asi vám napověděl název že se jednalo o simulační hru o komunální politice (tak schálně, kdo si myslí, že jsem teď napsal sprostý slovo). No, nechám těch komedií kolem a něco vám k tomu povím. Celej ten název v sobě skrývá dvoudenní kurz politologie, jako ze ZSV (chcete-li občance). Až na to, že tohle je taková občanka v praxi. První den byla taková teorie, trošku sušší ale i tak pořád stravitelná. Celé se to točilo kolem komunální politiky, tzn : té na nejnižší (ale na velmi důležité) úrovni. Učili nás, co a jak máme dělat, jestli chceme něco změnit. Také se na nás přišel mrknout jeden sympaták z projektu Stop Zevling, kterej měl výbornou prezentaci o tom, jak se dělá takový projekt. A taky měl výbornou rapovou gestikulaci. No, k prvnímu dni asi vše... Ne, málem bych zapoměl, že jsme se zúčastnili skutečného, a skutečně (nebo spíš ne) záživného jednání zastupitelstva Prahy 14. Ano, vždycky jsem chtěl slyšet, jak se úředníci hádají kvůli klimatizaci na úřadě (tím nechcu schodit důležitost jednání). Další den byl ale o několik levelů výš! Dostali jsme totiž za úkol po skupinách založit svou vlastní politickou stranu, a vymyslet návrh plus interpelaci (dotaz na Radu Prahy 14). Ale ne jen tak imaginárně, museli jsme se držet hezky reality. Nějak jsem se do toho zabral, až mě to pohltilo a skutečně jsem si začal myslet, že jsem politik. A odpoledne přišla zkouška : zasedání fiktivní rady Prahy 14, tvořené námi - 20 dětmi a dvěmi skutečnými zastupiteli plus starostou. Během zasedání jsme měli přednést a obhájit své návrhy. Ale pozor, žádná dětská hra, všechno hezky z ostra a reálně, před veřejností. A tak jsem zjistil, jaká je politika těžká a složitá věc, a taky to, že mě baví.

Díky moc

Jakub Resutík